

Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνόδων τῶν φυσιοδιφῶν τῆς Ἀγγλίας ὁ John Lubbock ἐπέδειξεν εἰς τοὺς παρακαθημένους ἐπιστήμονας ἡμερον σφῆκα, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἤδη ἐπὶ τρεῖς μῆνας ὑπὸ τὴν κατοχὴν του. Τὸ ἡμερον ἔντομον ἔτρωγε ζάχαριν ἐπὶ τῆς παλάμης του καὶ ὑπέφερον ὄλας του τὰς θωπείας, αἱ ὁποῖαι, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, τῷ ἐπροξένουν ἡδονήν. Ἐνίοτε ἐπέτα καὶ μετὰ ὀλιγόλεπτον πτήσιν ἐπανήρχετο πάλιν εἰς τὴν ὀρισμένην φωλεάν του, εἰς ἓν φιαλίδιον, ἐν ᾧ τὸ ἐφύλαττεν ὁ εἰρημένος φυσιοδίφης.

Ἀμερικανὸς τις περιηγητής, ταξειδεύων εἰς τὰς ἀρκτικές ζώνας, ἐπεχείρησε διάφορα πειράματα, ὅπως ἐξακριβώσῃ πόσον ποσὸν τροφῆς δύναται νὰ κορέσῃ ἓνα Ἐσκιμῶν, ἀνήλικον εἰσέτι, καὶ τὰ ἐξαγόμενα τῶν περιεργῶν ἐρευνῶν του ἦσαν τὰ ἑξῆς: ὁ μικρὸς κάτοικος τῶν πολιτικῶν χωρῶν κατεβρόχθισεν ἐντὸς 24 ὡρῶν ὑπὲρ τὰ 2 χιλιόγραμμα ὠμοῦ πεπηγῆτος κρέατος φώκης, ἔτερα 2 χιλιόγραμ. πεπηγῆτος καὶ ἑπτα βρασθέντος κρέατος φώκης, 1 2/3 χιλιόγραμ. ἄρτου, κατόπιν ἔπιεν ἓν τέταρτον λίτρας ζωμοῦ ἐκ κρέατος, τρία ποτήρια οἰνοπνεύματος καὶ τέσσαρας λίτρας ὕδατος.

Πρὸ ὀλίγων μνηδῶν ἀμερικανικὴ τις οἰκογένεια, ὀνόματι Buxtone, ἐπεσκέφθη τὴν ἐπὶ τῶν Καρπαθίων ὄρεων κειμένην ἔπαυλιν τοῦ βασιλέως τῆς Ῥωμανίας. Ἐν τῷ ἄλσει τοῦ μεγάρου προσῆλθεν εἰς ὑπάντησιν αὐτῆς μία κυρία, δρέπουσα ἀσκόπως καὶ ἀνὰ πᾶν βῆμα τὰ πρὸ αὐτῆς τυγχάνοντα ῥόδα, ὧν τὰ φύλλα κατόπιν ἀπέκοπτεν ἐν νοηλείᾳ καὶ ἔρριπτε καταγῆς. Τὸ εἶδος τῆς διασκεδάσεως προεκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν τῆς πραγματικῆς ἀγγλίδος, εἰπούσης ἐπὶ τέλους πρὸς τὴν ἐν λόγῳ κυρίαν: — „Κρῖμα τὰ ὠραῖα ἄνθη, εἰς τὴν πατρίδα μας δύο ἐξ αὐτῶν τιμῶνται ἀντὶ σελινίου.“ Ἐως τώρα ἀναμφίβλως θὰ κατεστρέφατε ποσὸν ἔχον ἀξίαν πλεόντων δύο λιρῶν.“ — Ἡ κυρία ἔστη καὶ ἀπεκρίθη μειδιῶσα: — „Καὶ εἰς ἡμᾶς ἐδῶ τὰ ῥόδα ταῦτα ἔχουσιν ἀξίαν περισσοτέραν“ συχνὰ ἀντὶ ἐνός καὶ μόνου γραφοντα ποιήματα, ῥίπτονται ἐρωτικά βλέμματα καὶ δίδονται φιλημάτα.“ Καὶ ὑποκλιθεῖσα ἀπεμακρύνθη ἡ ταῦτα εἰπούσα κυρία. Παρὰ τῶν φυλάκων ἔμαθον οἱ ξένοι μετ' ὀλίγων ὅτι ἡ κυρία ἐκεῖνη ὀνομαζέτο Κάρμεν Σύλβα καὶ ἦτον ἡ βασίλισσα τῆς Ῥωμανίας Ἐλισάβετ.

Ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην ἐγειρομένων παραπόνων ἕνεκα τῆς ὀπισθοδρομῆσεως τῆς γεωπονίας καὶ τῆς καλλιέργειας τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐν Ἐυρώπῃ ὀρμηθεὶς ὁ σπουδαῖος γάλλος συγγραφεὺς Grandeau ἀπήγγειλεν ἐσχάτως ἐν Νανσὺ λόγον, ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς συμπεράσματα. Μετὰ πολλὰς μελέτας καὶ συνεχεῖς ἐρεῖνας ἀπέκτησεν ὁ ῥήθεις οικονομολόγος τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις τῆς Ἐυρώπης, παρ' ὅλον τὸν ἀνταγωνισμόν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν, δύναται ν' ἀποβῇ ἐπικερδῆς εἰς τοὺς ἐπιχειροῦντας, ἀρκεῖ μόνον νὰ γίνῃ κατὰ τρόπον συμφέροντα καὶ κατάλληλον. Ἡ μέθοδος ὅλη συνίσταται εἰς τὸ ν' ἀποσκορακισθῶσιν αἱ παραδόσεις καί, ὅπως εἰς ὄλους τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, οὕτω καὶ ἐνταῦθα νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπιστημονικαὶ ἀρχαί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ν' ἀνακαινισθῶσιν καὶ τελειοποιηθῶσιν τὰ γεωπονικὰ ἐργαλεῖα. Γί εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ, ἐὰν εἰς μὲν τὸ ἔδαφος ὁ γεωπόνος παρέχῃ τὴν ἀπαιτούμενην κόπρον, ἐπιχειρεῖ δὲ τὴν σποράν καὶ τὴν συγκομιδὴν δι' ὅσον ἔνεοσι τελείων φεριστικῶν, ὀλιωσιτικῶν κτλ. μηχανῶν, ἀπέδειξεν ὁ Grandeau διὰ πολλῶν παραδειγμάτων. Τὰ ἰδικὰ του πειράματα δὲν ἐπεχείρησε κεκλεισμένος ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, ὅπου ἐπὶ ἐκτάσεως 6 ἑκταρίων ἀντὶ τῶν συνήθως συγκομιζομένων 12—15 ἑκταλίων συνέκομισε 36 καὶ 38 ἑκταλίτρα σίτου ἀνὰ πᾶν ἑκτάριον. Οἱ γείτονες κτηματῖαι, οἱ τὴν αὐτὴν μέθοδον ἐφαρμόσαντες, τὴν αὐτὴν ἔσχον ἐπιτυχίαν καὶ τὰ αὐτὰ ἐπορίσθησαν ἐξ αὐτῆς κέρδη. Πολλὴ διδακτικὰ εἶνε τὸ ἑξῆς παραδείγματα, τὰ ὁποῖα ἀνέφερον ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου τοῦ ὁ ἐμβριθῆς Grandeau. Ὁ ἀγγλος γαιοκτήμων John Prout ἐν Swabridgeworth καλλιερῶν κατ' ἔτος σίτον ἐπὶ ἐκτάσεως 182 ἑκταρίων καὶ μὴ τρέφων κτήνη, λιπαίνων τὴν γῆν διὰ τεχνητῆς μό-

νον κόπρου, ἀλλὰ μεταχειριζόμενος εἰς ὄλας τὰς γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις του τὰς τελειοτάτας τῶν μηχανῶν, ἀπολαμβάνει ἐνιαυσίους τόκους ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κεφαλαίων του 14 1/2%, ἐν ᾧ τὸ ἀποθεματικόν του κεφάλαιον δὲν ἀποφέρει πλεονα τῶν 3 1/2% ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Συγχρόνως καὶ ἡ ἀξία τῶν γαιῶν του, ὑπολογισθεῖσα τῷ 1875 εἰς 500,000 φράγκων περίπου, ἀνῆλθε τῷ 1884 εἰς 780,000 καὶ πλέον. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς αὐτῆς μεθόδου καὶ γάλλος τις κτηματῖας ἐν Charente κατῶρθωσε ν' ἀπολαμβάνῃ κατ' ἔτος 14 1/2% καθαρὸν κέρδος ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κεφαλαίων του. Ἄλλος γάλλος γεωπόνος ἐν τῷ διαμερίσματι Meuse τῷ μὲν 1874 ἐκέρδαιεν ἐξ ἐνός ἐκάστου ἑκταρίου 1200 λίτρας σίτου, ἤδη δὲ συγκομιζεῖ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως γῆς πλέον τῶν 3800 λιτρῶν. Πάντα ταῦτα τὰ πειράματα καὶ τὰ παραδείγματα μᾶς πείθουσιν, ἐπεῖτεν ὁ Grandeau, ὅτι πρέπει νὰ τελειοποιήσωμεν τὰ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν δημητριακῶν καρπῶν χρησιμεύοντα ἐργαλεῖα. Ἡ τελειοποίησις τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως δύναται ἐπομένως νὰ λύσῃ τὸ γεωργικὸν ζήτημα πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν καταναλωτῶν.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐξετέθησαν ἐν Παρισίῳ εἰς δημοπρασίαν τὰ ἐπιπλα καὶ αἱ συλλογαὶ ἀριστοκρατικῆς τινος, ἀρτίως ἀποβιωσάσης. Μεταξὺ ὄλλων ἀντικειμένων εὐρέθη καὶ βόστρυχος τῆς πρώην Αὐτοκρατορίας Εὐγενίας, τὸν ὁποῖον αὐτὴ εἶχε δωρήσει τῇ ἀποθανούσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου της μετὰ Ναπολέοντος τοῦ Γ'. Ἀλλὰ τὸ λείψανον τοῦτο ἐφάνη ἀνάξιον πάσης προσοχῆς, διότι οὐδεὶς ἐκ τῶν παριστιακῶν ἐπροθυμοποιεῖτο νὰ πλειοδοτήσῃ ἐπ' αὐτοῦ, ἕως ὅτου ἐπὶ τέλους εὐρέθη κουρεὶς τις, ἀγοράσας τὸν βόστρυχον ἀντὶ τριῶν φράγκων καὶ εἰπὼν ὅτι ἔδιδε τὸ ποσὸν τοῦτο μόνον καὶ μόνον, διότι διανοεῖτο νὰ ἐφεύρῃ μέσον τι πρὸς βαφῆν τῶν τριχῶν κατὰ τὸ ὑποχρυσίζον τοῦ βόστρυχου τοῦτου χρώμα.

Ἡ μεγίστη καὶ πολυάνθρωποτάτη τῶν πόλεων τοῦ κόσμου, τὸ Λονδῖνον, θὰ ἐξακολουθήσῃ, φαίνεται, ἐπὶ πολλὴ ἀκόμη νὰ καταπλήττῃ τὸν κόσμον καὶ νὰ χρησιμεύῃ ὡς πρότυπον διὰ τὰς ἄλλας μεγαλοπόλεις. Πρὸ τριῶν ἐτῶν συνεστήθη ἐν αὐτῇ ἔταιρία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ λόρδου Truro, φέρουσα τὴν ἐπωνυμίαν „Παγκόσμιον γραφεῖον πληροφοριῶν“ καὶ ἔχουσα μεγίστην σπουδαιότητα, διότι εἶνε διεθνῆς καὶ δὲν ἀποκλείει τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν της οὐδένα τῶν ἐπὶ γῆς λαῶν. Παρέχει λοιπὸν τὸ διεθνές τοῦτο γραφεῖον πληροφορίας περὶ τέχνης, ἐπιστήμης, βιομηχανίας, γεωπονίας, κτηνοτροφίας, ἐμπορίου καὶ ἄλλων ἐπιχειρήσεων καὶ ὑπόσχεται νὰ δίδῃ ἀποκρίσεις καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐλάχιστα περὶ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου καὶ τῆς οἰκονομίας ἐρωτήματα. Πᾶσα ὑποβαλλομένη ἐρώτησις, ὅσον καὶ ἂν ᾖ θῆλε φανῆ ἀσήμενος καὶ τετριμμένη, ὅσον καὶ ἂν θᾶ ἦτο περιεκτικὴ καὶ θ' ἀπῆται πολλὴν καὶ ἐμβριθῆ μελέτην, ἀπαντᾶται μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ταχύτητος. Ὁ ἰδρυτῆς τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης εἶνε ἄνθρωπος ἐντιμος, πλήρης αὐταπαρησῆσεως καὶ δραστηριώτατος. Ἐξ ἀρχῆς δὲ τὸ ἔργον του ἔτυχεν ἐν Ἀγγλίᾳ συμπαθεστάτης ὑποδοχῆς.

Ἡ ταμβακοθήκη Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ' τὴν ὁποίαν τῷ ἐχάρισέ ποτε ἡ πόλις Βορδῶ, ἐπωλήθη ἐσχάτως διὰ δημοπρασίας ἐν Παρισίῳ. Εἶνε ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένη, ἀδαμαντοκόλλητος καὶ φέρει μικροσκοπικὰς ἀπόψεις τῶν λιμένων τοῦ Βορδῶ, τῆς λα Ροσέλλης, τοῦ Τουλῶνος, τῆς Ῥοσεφόρ καὶ τῆς Μασσαλίας. Ἡ ἀρχικὴ τῆς ἀξίας ἀνήρχετο εἰς 1000 περίπου φράγκα, ἤδη δ' ἐπωλήθη ἀντὶ δωδεκάκις χιλίων φράγκων.

Μεταξὺ τῶν ζαχαροποιῶν ἐπικρατεῖ ἀπὸ τινος ἡ πεποίθησις, ὅτι ἡ παραγωγή τῆς ζαχαρώσεως ὑπερέβη ἀπὸ πολλοῦ τὰ ἐσκαμμένα καὶ ἐπομένως ἡ ζαχαροποιία κινδυνεύει νὸ ὑποστῇ πανωλεθριαν. Εὐτυχῶς ἕως ἡ μνηχανικὴ ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἀναλαμβάνει τὴν φροντίδα νὰ χρησιμοποίησῃ κατάλληλως τὴν ὡς ἐκ τῆς ἀμέτρου παραγωγῆς περισσεύουσαν ζάχαριν, οὕτω δ' ἐπ' ἐσχάτων ἔβην ἡ ἀνακάλυψις, ὅτι μικρὰ προσθήκη ζαχαρώσεως εἰς τὸ ὕδωρ τῶν ἀτμομηχανῶν ἀπεδείχθη ὀφέλιμος ὡς πρὸς τὴν εὐκολωτέραν καὶ ἀνευ προσκομμάτων λειτουργίαν των. Προσέτι δὲ παρετήρησαν, ὅτι ἡ ζάχαρις ἀναμιγνυομένη μετὰ τὸ λεγόμενον τσεμέντι τὸ καθιστᾷ ἀσυγκρίτως στερεώτερον.